

# sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 270 ■ 10 Şubat 2007 ■ 1 YTL

## ABD Irak'ta katliama hazırlanıyor Irak halkı direniyor

# HEPİMİZ IRAKLIYIZ

Katiller Irak'ta işbaşında. ABD işgalle birlikte oluşturduğu Irak ordusunu da yanına alarak Bağdat'ta çok büyük bir operasyona başladı. Bu satırlar yazılırken ABD askerleri Bağdat'ta operasyonun ilk adımını atıyordu. Daha geçtiğimiz hafta Necef'te yüzlerce sivil öldüren ABD ordusu, şimdi de Bağdat'ta kanlı bir katliama hazırlanıyor.

Bush Irak'ta yenildikçe saldırganlaşıyor. Saldırdıkça yeniliyor. Şimdi 17 bin askerle giriştiği operasyonda da istediği sonuca ulaşamayacak. Irak halkını, Irak direnişini teslim alamayacak. Yapacağı tek şey en iyi bildiği şey olacak: Kan dökmek! Tıpkı Felluce'de olduğu gibi, tıpkı Samara'da olduğu gibi. Ama ne Felluce ne de Samara katliamları Irak direnişini söndürmeye yetti. ABD'nin siciline savaş ve insanlık suçu olarak iki örnek daha eklenmiş oldu, o kadar.

ABD'nin bu savaşı kazanma ihtimali yok! Bush, Irak'ta kitle imha silahlarını bula-

madığı günde savaşı politik olarak kaybetti. O gün bugündür Irak'ta sadece katliam yapıyorlar ama Irak halkının teslim alamıyorlar. İşgalin kanlı her adımı, Bush'un mağlubiyetini hızlandırıyor.

ABD bu operasyonu hemen durdurmalıdır!

Bu operasyona destek olan tüm güçler desteklerini hemen çekmelidir.

Tam da operasyonun başladığı gün neoconlarla görüşmeye ABD'ye giden Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Rumsfeld'le, Bush'un işgal danışmanlarıyla el sıkıştığında ne hissediyor acaba?

AKP hükümeti insanlık ve barış nutukları atacağına ABD ile askeri ilişkilerini askıya almalı, Irak'ın işgaline ortak olmamalıdır. İncirlik Üssü'nü Bush'a kullanırmamalıdır.

Savaşa, işgale hayır!

Operasyon maskesiyle başlatılan katliama hayır!

Irak halkı yalnız değildir!



Sosyalist İşçi'nin aylık eki Antikapitalist'in Şubat sayısı çıktı

### Milliyetçiliğin ezberi bozuldu

Yüzbinlerin "hepimiz Erme-niyiz" diye yürümesi, Hür-riyet anketine katılanların % 47'sinin bunu onaylaması milliyetçiliğin karşısına dikildi

Sayfa: 4-5

### Cinsiyetçilik nedir, nasıl mücadele etmek gerekir?

Toplumsal dönüşüm ve kadınların bu mücadele içinde özgürleşmesini sağlamanın yolu, cinsiyetçiliğe karşı mücadeleyi günlük olarak sürdürmektir

Sayfa: 6

# 301 KERE HAYIR

## Düşünceye özgürlük

Hrant Dink'i öldürenlere güç veren bir hukuk maddesinden söz ediyoruz. 301. madde. Bugünlerde kendisinden söz ettiriyor. Hükümet topu "sivil toplum örgütleri"ne attı. Örgütlerden bazıları ise yasayı değiştirmekten yana.

Savunulması gereken 301. maddenin toptan kaldırılmasıdır.

Savunulması gereken düşünce özgürlüğüdür.

Savunulması gereken demokrasidir.

301. madde demokrasini, düşünce

özgürlüğünün inkar edilmesidir.

Bunun ortası olamaz. Irçılığı, milliyetçiliği besleyen bir madde hiçbir biçimde savunulamaz. Düşüncesi açıklayan, Hrant Dink gibi gazetecileri, aydınları vatan haini olarak suçlamaya ve hedef göstermeye yaramaktan başka hiçbir işe yaramayan bu maddenin yasalarda hiçbir yeri yoktur.

301. madde katillere meşruluk sağlamakta, düşünceyi, özgürlüğü baskı altına almaktadır.

301'e üç yüz bir kere hayır!

### Kadın hareketinde tartışmalar ve teoriler

Kadının ezilmesinin sorumlusu kapitalizmdir ama kapitalist sistemde kadınların ezilmesinden dolayı kadın ve erkek arasında eşitsiz bir ilişki vardır.

Sayfa: 6

## Akhisar: Hepimiz Hrant'ız

Akhisar'da Hrant Dink'in katledilmesini lanetleyen bir yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında, ifade ve düşünce özgürlüğünün önünü tıkayan 301. maddeye karşı "301 katil, halklar kardeşler", "Hepimiz Hrant'ız" sloganlarıyla yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş esnasında faşistlerin provokasyonuna rağmen basın açıklaması okundu.

Basın metninde bu cinayetin sorumlularının 301'i yasalaştıran ve onu destekleyen milliyetçiler olduğunun altı çizildi. Buna benzer saldırıların önünün kesilmesi için bir an önce 301. maddenin kaldırılması ve cinayeti işleyenlerin ve arkasındakilerin bir an önce hesap vermesi gerektiği vurgulandı.

## 301 kabûsu

Haziran 2006 tarihinde yürürlüğe girdiğinden beri TCK'nın 301. maddesi çok sayıda kişinin kabûsu oldu. 19 kişinin hakkında 301'den açılmış davalar devam ederken Mardin'in Kızıltepe ilçesinde evinin önünde kurşuna dizilerek öldürülen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın amcası Reşat Kaymaz da 301. madde'den 6 ay hapis cezası aldı. Amca Kaymaz "Ağabeyim ve Uğur terörist değildi. Onları öldürenler terörist" dediği için yargılandı.

## 140

Irak'ta ölen Türk sayısı. İşgalden bu yana Irak'ta 3 bin 500 Amerikan askeri, 128 İngiliz askeri öldü. Çeşitli ülkelerden ise toplam 135 asker öldü. Bu durumda Türkiye Irak'ta ABD'den sonra en fazla kayıp veren ülke durumunda.

## MERAKlitus

Televizyonları yalnızca uzaktan kumanda ile kapatıp stand-by konumunda tutunca bir yılda harcanan enerji ne kadardır?



# Kıbrıs: Milliyetçilerin kozu

Konu Kıbrıs olunca, Türkiye mangalda kül bırakmıyor. Bütün resmi tezlerin ortasında yer alan Kıbrıs sorunu milliyetçiliğin gelişimine bir katkı olarak devreye sokuluyor. Kıbrıs tartışılırken hamasi nutuklar ortalığı kaplar.

Milliyetçi ideolojinin tutkalı olan Kıbrıs, bu ülkede her türlü vandalizmin ve azınlıklara karşı saldırının aracı haline getirildi. Kıbrıs sorunu bahane edilerek binlerce Rum, Ermeni ve Yahudi üzerinde muazzam

baskılar uygulandı ve yerlerinden kopartılarak sürgüne zorlandılar. Türk ordusunun adadaki varlığı da militarizmin ekmeğine yağ sürüyor. Ordu da üzerindeki dokunulmazlık zırhını bir ölçüde Kıbrıs'a borçlu.

Türk Ordusu'nun adayı işgalinden önce Kıbrıslı Rumlar ve Türkler bir arada yaşıyorlardı. Ortak saldırının aracı haline getirildi. Kıbrıs sorunu bahane edilerek binlerce Rum, Ermeni ve Yahudi üzerinde muazzam

bu duruma tahammül edemediler. İrkçi örgütlenmeleriyle adada düşmanlık tohumunu ekmeye başladılar.

Sonuçta 800 bin Rum'dan kopartılan 200 bin kişilik Kıbrıs Türkü (bu sayının içinde Türkiye'den götürülen çok sayıda yerleşimci de var) dünyada hiçbir ülkenin tanımadığı KKTC denilen kukla yapılanmaya mahkûm edildi.

Kıbrıs Cumhuriyeti (Türkiye Cumhuriyeti Kıbrıs Rum Kesimi diyor )

sahillerinde petrol aramak için harekete geçince yine milliyetçi bir gürültü kopartıldı. Ordudan, muhalefetten ve hükümetten tehditler, medyadan ise milliyetçi lümpen karalamalar geldi.

Bütün bu karanlık, yozlaşmış havanın dağılması Kıbrıslı Rum ve Türklerin ortak mücadelesi ile mutlaka aşılacaktır. O zaman Türkiye'de ırkçılık, ayrımcılık, militarizm ve çeteleşme yerinden bir daha kalkmamak üzere büyük bir darbe olacaktır.

## Hekimlerin ve hastaların başına Torba Yasa

TTB ve SES gibi sağlık örgütlerinin karşı çıkma ve eylemlerine rağmen Mecliste görüşülecek olan Torba Yasa daha önce de bahsedilen sağlıkta yıkım politikalarının bir parçası. Kabul edilen bu yasa ile sağlık çalışanlarının çalışma koşulları kötüleştiriliyor, radyoloji çalışanlarının çalışma saatleri 5'den 7,5 saate tüm sağlık çalışanlarının da haftalık

çalışma süreleri 40'dan 45 saate uzatılırken hastaneler birer pazar haline getiriliyor. Ayrıca hem sağlık çalışanları hem de hastalar sigorta şirketlerinin denetimi altında kalıyor. Diğer yandan birçok ilaca sınırlandırma getiriliyor. Reçetelere 2 kutudan fazla ilaç yazılması yasaklanırken antibiyotikler de 10 günlük miktarlar ile sınırlandırılıyor. 2005

Mart'ında kabul edilen ve yine Torba Yasa olarak adlandırılan yasanın adımlarından biri olan bu uygulama ile zaten alınması zor olan hizmet daha da zorlaştırılıyor. Ayrıca sağlık çalışanlarının da iş güvencesini tehlikeye sokan bu yasa en temel hakkımız olan sağlık hizmetinin herkes için eşit ulaşılabilir ve ücretsiz olmasının da önünü tı-

yor.

Hükümetin bize dayatmaya çalıştığı IMF politikalarının acımasız olanlarından Sağlıkta Yıkım politikalarının her adımına karşı örgütlenmeli, mevcut sağlık kampanyaları olan Medikomu Vermiyorum, Sağlığımızı Vermeyeceğiz kampanyalarını güçlendirmeli, toplantılar örgütlemeli vs. büyütme için çabalamalıyız.

## İrkçi kaymakam gene işbaşında

Diyarbakır'a bağlı Dicle Kaymakamı Mustafa Altınpınar, Demokratik Toplum Partisi (DTP) belediye ile arasında beş metrelik duvar ördü. Duvarın üzerine yerleştirdiği projektör ve kameralarla da DTP'li belediye başkanı Abdullah Akengin'in evini gözetliyor. DTP'li başkan kaymakamın ilçeye geldiğinden beri ayrımcılık yaptığını söylüyor.

Kaymakam ise bu suçlamalara karşı "Bir DTP'li başkan benden memnun kalsaydı kahrımdan öldürdüm" diyerek ırkçı ayrımcı

görüşlerini savunuyor.

Kaymakam Mustafa Altınpınar'ın ilk icraatı değil bu. Daha önceki görev yeri Isparta'nın Sütçüler ilçesinde de Orhan Pamuk'un ilçede bulunan bütün kitaplarının imha edilmesi talimatını vermişti.

İlçede Orhan Pamuk kitapları olmadığı için kitaplar imhadan kurtulmuştu. Kaymakama ilk siyasi desteği de Büyük Birlik Partisi (BBP) vermişti.

Kaymakam açılan soruşturma sonucu daha büyük bir ilçeye atanarak ödüllendirildi.



Solda Dicle Kaymakamı Mustafa Altınpınar. Sağda ise DTP'li Belediye Başkanı Abdullah Akengin. Isparta'da Orhan Pamuk kitaplarını yakma talimatı veren İrkçi kaymakamın diktirdiği ve üzerine dikenli tel yerleştirdiği duvar fonda.

## Türkiye Futbol Federasyonu: "Ermeniyiz diyemezsiniz!"

Futbol Federasyonu, Adana Demirspor kulübünün 28 Ocak'ta oynayacağı maçta futbolcuların koluna siyah bant takıp, sahaya "Hepimiz Hrant Dink'iz, Hepimiz Ermeni'yiz" yazılı pankartla çıkıp 1 dakikalık saygı duruşunda bulunma isteğine ret cevabı verdi.

Birkaç gün önce de Futbol Federasyonu, Malatya Spor-Diyarbakırspor maçında atılan "Ermeni Malatya" sloganlarının ırkçı nitelikte olmadığına karar vermişti.

## Bergamalılar'dan Agos önünde eylem!

Bergama köylüleri 31 Ocak günü Agos Gazetesi önünde protesto eylemi yaptılar. Bergamalılar, ağızlarına siyah bantlar takarak yaptıkları yürüyüşün sonunda Agos gazetesi önünde açıklama yaptılar. Basın açıklamasında "Vatan, toprak, bayrak diyerek tek tek öldürüyorlar" diyen Bergamalılar "Hepimiz Hrantız, Hepimiz Ermeniyiz" sloganları atarak basın açıklamasına son verdiler.

## Saldınlar, cinayetler politiktir

Nisan 2006'da travesti ve transseksüellerin Ankara-Eryaman'daki evlerinin basılmasıyla başlayan örgütlü saldırılar Ocak 2007'de artmaya başladı.

Ocak ayının başından beri telefonla tehdit edilen, evleri basılan ve sokakta sistematik olarak saldırıya uğrayan travesti ve transseksüeller, saldırganların eşkallerini belirleyip suç duyurusunda bulunmalarına rağmen bir sonuç alamıyorlar.

Tüm kamusal alanlardan uzaklaştırıldıkları, ötekileştirildikleri yetmiyormuş gibi tek alternatifleri olan seks işçiliğinde de satırlı, silahlı saldırılara maruz kalıyorlar. Faşizm koken saldırıların failleri travesti ve transseksüelleri yok etmeye, yok edemiyorsa da sindirmeye çalışıyor.

**17 Mart**  
Dön evine Bush  
Kadıköy'de BAK mitingi

**28 Nisan**  
Başka bir enerji mümkün  
Kadıköy'de KEG mitingi



# sosyalist işçi

## İran'a dokunma

Bush'un gözü döndü. Irak'ta işgal güçlerinin gerçekleştirdiği katliamlar ABD'ye yetmiyor. Birileri Bush'un "Yeni Irak stratejisi"nden söz ede dursun, neo-conlar İran'a saldırmaya karar verdiler

Basın, ayda bir ABD'nin İran'a saldıracağını yazdı. Şimdi haftada bir ABD'nin İran'ı nasıl, kaç uçakla ve ne kadar süreyle vuracağını söz ediyor.

ABD'nin İran'a saldırıp saldırmayacağı konusunda zar atmaya gerek yok. ABD Ulusal Savunma Stratejisi'nden, İran'a saldırının emperyalistlerin gündeminde olduğu çok açık.

Bunun birkaç nedeni var. Öncelikle, ABD Irak'ta yeniliyor. Bu yenilgiden çıkmak için savaşı daha geniş bir alana yaymak istiyor.

İran'a saldırmak istemesinin bir diğer nedeni ise Irak'ta yaşadığı siyasal başarısızlıklar. Bush'un Irak'ta başarı adına göstereceği tek gelişme Saddam Hüseyin ve arkadaşlarının vahşice gerçekleşen idamları. Bunun insanları ikna etmeyecek bir kanıt olduğu çok açık. Saddam Hüseyin'in idam edilmesi ve vahşice asılması, sadece Bush'un Irak'ta yaptıklarına yönelik kızgınlığı tırmandırdı.

Bir yandan da neo-conların 21. yüzyılın "Yeni bir Amerikan yüzyılı" olması gerektiğine tüm dünyayı ve en başta kendi kamuoyunu ikna etmesi gerekiyor. İkna etmesi gereken bir diğer güç ise diğer emperyalist ülkeler. Mevcut Irak ise kimseyi Amerikan süper gücüne ikna edemez. ABD'nin süper gücünü defalarca ama defalarca tekrarlaması lazım. ABD'nin Irak'ta "Yenilmedim" demesinin yolu, savaşı yaygınlaştırması.

Üstelik, İran, İsrail ve ABD'ye kafa tutan politik tutumuyla Bush açısından tam bir baş belası. ABD'nin gücünün tosladığı kaya durumunda. Bu yüzden Irak'ta direnen Iraklıları İran'ın silahlandırdığı, Sadr ordusunun en önemli terörizm kaynağı olduğu gibi suçlamalar ABD yöneticilerince sık sık ifade edilir oldu.

2006 yılının yaz aylarında İsrail'in Lübnan'a yönelik saldırısı sırasında, İsrail başbakanı "Hizbullah'la değil, aslında İran'la savaşıyoruz" demişti. İsrail başbakanı yalan söylemiyordu. Hizbullah'a saldırı, ABD'nin İran'a yönelik saldırganlığının birinci perdesiydi. Şimdi ikinci perdeye hazırlanıyorlar. Ve bunu tek başlarına yapmaya niyetleri yok! Irak işgali sırasında yitirdikleri savaş koalisyonunu yeniden inşa etmeye çalışıyorlar. İran, tıpkı dört sene önce Irak hakkında söylendiği gibi, küresel terörün merkezi olarak hedef gösteriliyor.

İran'a yönelik saldırgan açıklamalar, Bush açısından bir yandan da Irak direnişi bölmek için kullanılıyor.

Savaş karşıtları İran'a yönelik saldırganlığa hiçbir şüpheye yer bırakmayarak karşı çıkmak zorundalar. ABD'nin İran'a dokunmasına izin verilmemeli, her ülkede savaş karşıtları kendi hükümetlerine karşı yaygın kampanyalar yaparak hükümetlerle ABD arasındaki askeri işbirliğini baltalamalıdır.

Türkiye'de de bir yandan ABD'nin Irak'tan çekilmesi için kampanya yapmak, bir yandan ABD ile hükümetin askeri işbirliğine karşı çıkmak ve aynı anda ABD'nin İran'a saldırmaya olasılığına karşı sürekli örgütlenmektir.

## İklim değişiyor, durduralım

Birleşmiş Milletler İklim Raporu'nun yayınlanmasıyla dünya ayağa kalktı. Önümüzdeki dönemde büyük bir felakete karşı karşıyayız. Kuraklık, susuzluk, göç ve açlık insanlığı bekleyen tehditler.

Küresel Eylem Grubu, KEG tam da bu tehditlere karşı uzun bir süredir kampanya yapıyor. Uzun bir süredir, "İklim değişiyor biz durdurabiliriz" diyor.

KEG bugünlerde 28 Nisan'da düzenleyeceği mitinge hazırlanıyor. 28 Nisan'da "Başka bir enerji mümkün" başlığıyla Kadıköy Meydanı'nda büyük buluşma gerçekleşecek. Hükümetlere, Kyoto Protokolü'nü imzalamayanlara, petrol, doğalgaz, silah ve kömür tekellerine karşı, dev şirketlere karşı sokaklara çıkılacak.

Bir yandan iklim değişiminin sorumlularını teşhir edilecek. AKP hükümeti gibi kalkınma adına Kyoto Protokolü'nü imzalamayanlara seslenilecek. Öte yandan iklim değişimine yanıt olarak nükleer santralleri öneren zihniyet deşifre edilecek.

# Hrant'dan sonra nasıl devam edeceğiz?

Doğan Tarkan

Yüzbinler cenazeye katıldı. Hem de milliyetçiliğin yükseldiğinin itirazsız kabul edildiği bir ortamda. Hem de en keskin sloganın arkasında yürüyerek: "Hepimiz Ermeniyiz!"

Milliyetçiliğin yükseldiği iddiasının yanlış olduğunu **Sosyalist İşçi** uzun süredir savunuyordu.

Yüzbinler tek bir pankartın altında yürüdü: "Hepimiz Ermeniyiz!"

Aynı yüzbinler solun egemen olduğu bir gösteriye katılmadı. Zaten bugüne kadar da katılmadı.

Hrant'ın cenazesi çok öğreticiydi sol için. Sekterliğe karşı nasıl bir birlik gerekir, gördük. Görmemiz gerekirdi. Milliyetçiliğin değil, karşıtının, enternasyonalizmin güçlü olduğunu gördük. Egemen sınıf, her türden milliyetçi şimdi panik içinde.

"Hepimiz Ermeniyiz!" diyemediği için gösteriye katılmayan solcular da şimdi panik içinde.

Egemen sınıf dört bir yandan "Hepimiz Ermeniyiz!" sloganına karşı çıkmaya çalışıyor. Bu nafil bir çaba. Biz çok güçlüyüz. 23 Ocak'ta bunu kanıtladık. Biz güvercinler, şahinleri 23 Ocak'ta yendik.

Hürriyet bir anket düzenledi. Sonuçtan memnun kalmayınca uzattı ve en sonunda "Hepimiz Ermeniyiz!" sloganını yanlış bulanlar % 51, doğru bulanlar % 47 çıktı. İşte sonuç. Biz en azından % 47'yiz. Bunu onlar saptadı.

Hrant'ın cenazesinde "Hepimiz Ermeniyiz!" diye yürüyenler dün "biz Filistinliyiz, Lübnanlıyız" diye de yürümüşüktük. "Hepimiz Kürdüz" dedik.

Hrant'ın cenazesinde yürüyenler bir sol örgütün çabası ile bir araya gelmedi. Kendiliğinden ortaya çıktı ve nasıl büyük bir hareketin var olduğunu kanıtladı.

Kendiliğinden hareketi küçümseyenlere, hareket yoktur diyenlere, hareketi palyaçuluk olarak görenlere, "light" bulan herkese iyi bir tokat attı. Şapkalarının üzerine örgüt ismi yazarak gösteriye gelen "hard"lara ders verdi.

Bu hareket kendine güvenli. Ne istediğini biliyor. Sosyalistler ona güvenmek zorunda.

Ama bir zaafımız var. Siyasal bir örgüte sahip değil. Hareket şimdi güçlü ama bu uzun sürmez. Öyleyse bu hareketin örgütlenmesine yardımcı olmak gerekir.

Türkiye Sosyal Forumu'nda bazı arkadaşlar görevimizin bir hareket yaratmak olduğunu söylediklerinde "biz sosyalist hareketi yaratmayız, var olan hareketin örgütlenmesine yardımcı oluruz" demiştim. İşte şimdi böyle bir görevle karşı karşıya olduğumuz çok açık.

### Nasıl bir siyasal örgüte ihtiyacımız var?

Ne yazık ki elimizde bir reçete yok. Çabalayacağız ve ilerlerken yolumuzu bulacağız. Ama bazı bilgilerimiz var.

Birincisi, bu siyasal parti var olan sol partilerin bir araya gelmesinden oluşmayacak. Bunu hem son iki seçimde öğrendik hem de Hrant'ın cenazesine katılanlar gösterdi. Onlar var olan solu, onun yapılarını, onun önderliğini, onun tarzını istemiyorlar. Kısacası sekterlik istemiyorlar.

İkincisi bu parti milliyetçiliğin her düzeyine karşı olmalı. Yüzbinler "bu memleket bizim" değil "Hepimiz Ermeniyiz!" dedi. Sadece sovenizme değil, milliyetçiliğe de karşı.

Üçüncüsü, kimsesiz kuşku duymasın Hrant'ın cenazesine katılanlar aynı zamanda Ortadoğu'daki emperyalist saldırganlığa, yeni liberalizme de karşılar.

Bu alanlarda sokakta, sekter olmayan temellerde örgütlenmek, mücadele etmek gerekir. Parti bayrağını değil, hareketin bayrağını yükseltmek gerekir.

Bütün bunları yapabilir miyiz? Evet yapabiliriz ve zaten yapıyoruz. Şimdi hızlanmak gerekir.

### Hrant ve solun sorumluluğu

Hrant'ı bir ülkücü faşist öldürdü, bunu biliyoruz. Ama Hrant bir politik ortamın sonucunda öldürüldü. Bu politik ortam milliyetçiliktir.

İrkçilik, ırkçı milliyetçilik ya da faşizm

**Hrant'ın cenazesinde yürüyenler bir sol örgütün çabası ile bir araya gelmedi. Kendiliğinden ortaya çıktı ve nasıl büyük bir hareketin var olduğunu kanıtladı.**

diye hedef daraltmamak gerekir. Hrant'ın ölümüne neden olan politik ortam milliyetçiliktir.

Sol bu ortamın yaratılmasına kendi boyu kadar katkıda bulundu.

Özelleştirmelere karşı tutumdan, Kürt hareketine karşı tutumuna kadar, "tam bağımsızlık" sloganından "yurtsever cephe"lere kadar bütün bu tür açılımlar ve politikalar milliyetçiliğin gelişmesine yardımcı oldu, oluyor.

Bütün bu politikalar sosyal demokrasinin daha da sağa, daha da derin bir milliyetçiliğe gömülmesine yardımcı oluyor.

301'in en kararlı savunucusu CHP. Ama 301 yargılamalarına bakınca solun hem örgütlü hem de örgütsüz kimi kesimlerinin CHP'den hiç de farklı tutum almadığını görüyoruz.

Bu parti artık Atatürkçü Düşünce Derneği ve Türk Solu dergisinden kadro kazanmaktadır. Bu oluşumlar nasyonal sosyalisttir.

Deniz Baykal'ın CHP'sinin eli Hrant'ın kanına bulaşmıştır. Bu tutumu ile Baykal ve CHP kendi mezarlarını da kazıyorlar.

Ne yazık ki daha solda yer alanlar da 301. madde konusunda pek başarılı bir sınav verememişlerdir. 301. maddede turnusol kağıdı Orhan Pamuk'tur. Ona verilen destek ve ona yapılan eleştiriler milliyetçiliğin uzağında mı yoksa ta dibinde mi olduğunu gösterir.

TKP, Yurtsever Cephesi ile birlikte milliyetçiliğin en derinlerine batmıştır. Milliyetçi ortamın oluşmasına katkıda bulunmuştur ve sonuç olarak da "Hepimiz Ermeniyiz!" diyemediği için Hrant'ın cenazesine gelememiştir. 5 Eylül'de Türk bayrakları taşımıştır.

### Kolay gelsin!

Hrant'ın cenazesi çok büyük bir gücün örgütlenme gereksinimini gösterdi. Çıkarıcı hesaplara düşmeden, sekterliğe kapılmadan bu görevi üstlenmek zorundayız. Dostlarımızla birlikte. Hepimize kolay gelsin.

17 Mart'ta "İran Irak olmasın" gösterisi var. 28 Nisan'da ise "Küresel iklim değişiminin alternatifi nükleer enerji değildir" mitingi var.

Devamı da geliyor. GSS'ye karşı medikomu vermiyorum kampanyası, G8'e karşı gösteri, küresel iklim değişimine karşı gösteri...

Hepimize kolay gelsin!







## Birleşerek yürüdükçe umut yeşerecek

Volkan Akyıldırım

İnsanlar akıyordu. Ne bir bayrak, ne "kızıl" sloganlar, ne de birbirinin önüne geçmek için canla başla çalışan disiplinli kortejler vardı. Ciddi, kararlı, tarafını seçmiş ve artık yeter demiş her yaştan insan, yanındakine güven vererek Hrant'ın arkasından yürüdü.

Bu yürüyüş önce medyadaki demokrasi yanlılarına cesaret verdi, onlar tespiti yapmakta gecikmedi: Yürüyenler "sessiz çoğunluk"tu. "Gençlik nereye gidiyor, eyvah eyvah.." türünden nutuklara yanıt verilmişti: Liseli, dershaneli, üniversiteli, işsiz, işine gitmeyen işçi gençler tek bir sloganın, tek bir pankartın arkasına gidiyorlardı. Evde, sokakta, işyerinde, o meşhur "kamusal alan" da, dışlanan kadınlar da oradaydı. Ermeni soykırımını birincil elden dinlemiş yaşlılar, Hrant'a rahmet dileyen inançlı müslümanlar, barışa susamış Kürtler, eşcinseller, savaş karşıtları, sendika üyeleri, çevreciler... Uzayıp giden bu liste Türkiye'yi yerinden sarsan birliğin gururlu bir dökümüydü.

Yıllarca ölüm korkusuyla gizlenen Ermeniler, diğer azınlık mensupları, binlerce Hrant'ın arasında vakur, fakat güvenle yürüdüler.

84 yıldır askerler, yargıçlar, TÜSİAD'çılar, milliyetçiler, ırkçılar konuştu.

Hrant'ı uğurlayan yüzbinler artık bu yalanları duymak istemiyordu.

Dün bu "sessiz çoğunluk" 1 Mart tezkeresini engelledi, bugün "hepimiz Ermeniyiz" dedi.

Karanlığı boğmak, her yüzüyle hesaplaşmak, mücadele etmek gerek.

"Sessiz çoğunluk" birliğini koruyup, değiştirerek yürüdükçe, umut bu topraklarda da hakim olacak.

## Yüzbinlerin "hepimiz Ermeniyiz" diye yürümesi, Hürriyet anketine katılanlar



# Milliyetçiliğin ez

Ankara Ticaret Odası (ATO) Başkanı has milliyetçi **Sinan Aygün**, katıldığı bir TV programında, milliyetçiliği eline aldığı bir sözlükten tarifledi ve sonra da "tabii ki milliyetçi" olduğunu göğsünü gere gere haykırdı. **Ali Püsküllüoğlu**'nun Türkçe sözlüğünde milliyetçilik maddesi, bizi 'ulusçuluk' maddesine yönlendirdikten sonra şöyle açıklama yapıyor: "ulusunu sevmek, onun geçmişine bağlılıkla, geleceği ve yükselmesi yolunda çalışmak temeline dayanan ve bir ulusun ancak kendine ve kendi değerlerine dayanarak yaşayabileceğine inanan görüş".

Ne kadar masum değil mi? 'Herkes ulusunu doğal olarak sever'. 'Ulusun geçmişine bağlılık' bizim için ne ifade eder? Örneğin Osmanlı'nın kılıç zoruyla kurduğu imparatorluğa bağlılık. Rumların ülke sınırlarından zorla sürülmesini sahiplenmek. 1915'te bir buçuk milyon Ermeni'nin soykırımı uğratılmasını sahiplenmek.

Ya da yakın geçmişi 'sahiplenirsek'; dört askeri darbe ve diktatörlüğü sahiplenmek. Darbelerin gençleri idam etmesini, partileri kapatmasını, siyaseti

hemen herkese yasaklamasını sahiplenmek. Maraş, Sivas, Çorum, Gazi katliamlarını, üç bin köyün boşaltılmasını, bin gizli operasyonu, onbinlerce Kürt gencinin gözümüzün önünde katledilmesini, Kıbrıs'ın işgal edilmesini sahiplenmek. İnsanların gözaltında kaybolmasını, fail-i meçhulleri, üniversitelerden hocaların, gençlerin, başörtülülerin atılmasını sahiplenmek.

Tanınım devamındaki 'geleceği ve yükselmesi yolunda çalışmak' ne ifade ediyor? "**Varlığım Türk varlığına armağan olsun**". Ben yoksulluktan kırılayım, haklarımdan mahrum kalayım, biraz sesimi çıkarınca hapse atılayım, işkence göreyim; ama olsun, milletim yükselsin.

Peki son bölümdeki 'bir ulusun ancak kendine ve kendi değerlerine dayanarak yaşayabileceği' ifadesi ne anlama geliyor? "**Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur**". Etrafımız iç ve dış düşmanlarla çevrilidir. Bu düşmanlarla mücadele yürütebilmek için 'bazi fedakarlıklara' katlanmamız gerekir. Bu arada Yunanlılara, İranlılara, Ruslara, Bulgarlara; içeride Kürtlere, Ermenilere, Rumlara, komünistlere, üniversiteli gençlere, türbanlılara...

karşı sürekli uyanık kalmamız gerekir. Sayılanlar biz değilmiş gibi...

### Milliyetçilik masum bir duygu değil

Seçimler yaklaştıkça milliyetçilik yarışına giren her siyasi parti lideri bize milliyetçiliğin doğal ve iyi bir şey olduğunu anlatıp duruyor. Gerçekte ise ulus-devletlerin ortaya çıkışıyla birlikte doğup gelişen milliyetçilik egemen sınıfların her gün yeniden ürettikleri gerici bir ideolojidir. Toplumdaki sınıf farklarının ve eşitsizliğin üzerini örten bir yorgandır. Bu sayede biz dünyada çeşitli egemen sınıfların değil, ulusların birbirleriyle rekabet halinde olduğuna inandırılmaya çalışılır.

Ama milliyetçiliğin bundan öte sonuçları da vardır. Milliyetçilik nihayetinde kendi aşırı uçlarını da yaratır. İrkçılığa varan milliyetçilik, Türkiye'de örneğin, kanlı bir sokak örgütlenmesi olan faşist **MHP** gibi partiler yaratır. Ya da **Hrant Dink**'in öldürülmesinde bağlantısı açığa çıkan **BBP** gibi faşist partileri.

Elbette her milliyetçi aynı derecede milliyetçi değildir. **TKP**'nin milliyetçiliğiyle **MHP**'nin milliyetçiliği

aynı değildir, ama aynı kefeyle konulabilir. Çünkü terazinin kendi konulduğu kefesinde **MHP** milliyetçiliğinin ağır çekmesine neden olur. Milliyetçi sularda atılan her kulaç gerçekte has milliyetçiler olan faşistlerin gölüne su taşır.

**CHP** lideri **Baykal**'ın giderek **MHP**'lileşen milliyetçi söylemine rağmen tabanındaki sıradan sosyal demokratların milliyetçiliği **Bahçeli** ile aynı değildir. Ama sonuçta faşizmi güçlendirir.

### "Hepimiz Ermeniyiz" sloganı

Cenazede atılan bu slogan korkuya kapılan Ermenilerle dayanışmaya ve halkların kardeşliğine yapılan bir vurguyu ifade ediyordu. Ama milliyetçiler, ırkçılar ve faşistler bundan çok rahatsız oldu. Çünkü 90 yıldır anlatılan yalanlar 200 bin kişi tarafından suratlarına çarpılmıştı.

Ancak hemen karşı saldırıya geçmekte gecikmediler. Günderdir medyada insanı kusturacak kadar fazla milliyetçilik pompalanıyor. Bizim bakmamız gereken yer ise her türden bütün milliyetçinin ezberini bozan devasa cenaze törenindeki birlik.



### En güvenilir kurum

Halk arasında yapılan anketlerde ordunun hep en güvenilir kurum olduğu sonucu çıkar. Ama son dönemin çete davalarının altından sürekli ordu mensupları çıkıyor.

**Hrant Dink** cinayetinde de bayrak önünde katille fotoğraf çektirenlerden ikisi ordu mensubu. Bakalım Genelkurmay Başkanı bu iki jandarma için de "yakınımdır" diyecek mi?

## Demokrasi, daha fazla demokrasi!

Türkiye'de kimler nasıl bir demokrasi istiyor? Açık ki kemalist bürokrasi ve şakşakçıları dışındaki büyük bir çoğunluk "bu nasıl bir demokrasi" diye soruyor.

TÜSİAD'çı patronlar bu kabalığın hemen kenarında sık giysileriyle duruyor. Yıllardır emekli paşaları şirket yönetimlerine getirip, dünyevi her türlü zevki tattıranlar, artık bu işten sıkılmış gözüküyor.

Yeni-liberal düzende şirketler her şeyi kendileri için istiyor. Dört darbeyle Koç'u dünyanın ilk 100 şirketi arasına sokmayı başaranlar artık pek gözde değil. Patronlar rejimdeki çatırdamayı, üretimdeki verim-sizliği görüyor; her an ayaklanabilecek çoğunluğa biraz nefes alma hakkı tanıyarak iktidarını korumak istiyor.

tiyor.

Bizim daha fazla nefes almaya itirazımız yok. Patronlar azıcık demokratikleşmek istedi diye sokaklardan korkup kaçacak değiliz. Ama biliyoruz ki bize daha fazlası lazım. Bu TÜSİAD'ın programındaki kırıntılar olamaz.

Demokrasi, işyerlerinde çalışanlar daha fazla söz hakkı elde ettikçe, emekçi kitleler örgütlendikçe, zenginlerin devleti aşağıdakiler tarafından kuşatıldıkça yeşerecek. Her bir kazanım küçük, sınırlı ve kapitalistler tarafından çizilmiş de olsa yukarılara tırmanabileceğimiz bir basamaktır.

Birazcık da nefes almak iyidir. Kendimize geliriz. Bekçi köpekleriyle uğraşmaz, sahiplerini yeneriz.



ın % 47'sinin bunu onaylaması milliyetçiliğin karşısına dikildi



# zberi bozuldu

## GÖRÜŞ

### Ortak talepler uğruna

Hrant Dink'in cenazesinde sahneye çıkan güç, hem "derin" hem sığ devleti hem medyadaki uzantılarını korkuya boğdu. İstmeden ve bilmeden seferber etmiş oldukları devasa güç karşısında paniğe kapılmış oldukları, gösterdikleri tepkiden anlaşılıyor.

Cinayetten sonra üç gün boyunca makul ve düzgün bir tutum alan yayın yönetmenleri ve köşe yazarları bile, cenazenin ertesinde ağız değiştirip saldırıya geçti. Ertuğrul Özkök birden bire "Şehit cenazelerine niye gitmiyorsunuz?" derken, Elif Şafak'ın eşi Eyüp Can yönetmeni olduğu Referans gazetesindeki köşesinde patronu Aydın Doğan'ın "Hop dedik!" şeklinde özetlenebilecek mektubunu yayınladı. Ardından, bunlardan cesaret alanlar "Biz Türk'üz" diye sokaklara ve futbol tribünlerine fırladı. Belli ki, kulaklar çekilmiş, emirler verilmiş, karşı saldırıya ışık yakılmıştı.

Türkiye'de hem sol hem de özellikle aydınlar arasında "Bu memleket adam olmaz" karamsarlığı yaygındır. Bu kez de, cenaze yürüyüşünün sergilediği ve kanıtlandığı muazzam muhalefet gücüne rağmen, "Ne fark eder ki, iki hafta sonra herkes evine dönecek, bu da unutulacak" umutsuzluğu mektuplarda, mail'lerde sohbetlerde çokça karşımıza çıktı.

Bu umutsuzluk kısmen yürüyüşün ne kadar sarsıcı bir önem taşıdığını kavrayamamaktan kaynaklanıyor. Önemli olan, üç gün içinde böylesi bir kalabalığın sokaklara dökülmesi ve 200 bini aşması ve memleketin çok çeşitli yerlerinde yapılan gösterilerle bu rakamın daha da kabarması değil sadece. Özellikle İstanbul'daki gösterinin bileşimi daha da önemli. Belki de ilk kez, her zaman her gösteriye gelen insanlardan oluşmuyordu bu yürüyüş. İlk bakışta belliydi: dedeler, teyzeler, çocuklar, torunlar, hayatlarında ilk kez bir siyasi gösteriye katılanlar çoğunlukta. Ve bu kalabalık, derin ve sığ devlete ve resmi ideolojiye ve Büyükkanıt'a ve milliyetçiliğe nanik yaparcasına, hiç çekinmeden "Hepimiz Ermeni'yiz" pankartları taşıdı. Ve yol boyunca taşıdı ve tek kişi "Ben bunu taşımam" demedi. O gün, Türkiye devletinin egemen ideolojisi çatladı. O gün, uygun koşullar yaratıldığında çok büyük kitlelerin egemen ideolojiye karşı çıkmaya ne kadar hazır olduğu kanıtlandı.

Ha, evet, uygun koşullar yaratılmazsa, elbette ki bu kitleler evlerine dönecek, belki öfkeli ve muhalif olmaya devam edecek, ama pasif seyirci konumuna geri dönecek.

"Uygun koşullar" ne demek? Tam da cenaze günü gerçekleşen koşullar demek. Sol örgütlerin gösteriyi birbirlerine gövde gösterisi yapmak için kullanmadığı, eylemin amacıyla ve örgüt üyesi olmayanların talepleriyle ilgisiz sloganların atılmadığı, gelen örgütsüz insanların "Biz bu örgütler tarafından kullanılıyor" hissine kapılmadığı koşullar demek.

Bu eylem sol partilerden herhangi birinin eylemi olsaydı (örneğin, maalesef, geçen hazirandaki 'birarada yaşam' eylemi gibi) küçük ve etkisiz olacaktı. Bu eyleme gelenler, mevcut partilerden herhangi biri adına değil, ortak talepler uğruna sokaklara dökülmek, siyasete katılmak istiyor.

Dolayısıyla, "uygun koşullar" bir de şu demek: Bu kitlenin (ve temsil ettiği çok daha geniş kitlelerin) evine dönmemesini, siyaset sahnesinde kalmasını istiyorsak, kendilerini rahat hissedebilecekleri, oluşmasına katkıda bulunacakları, sektör ve kemik olmayan yeni bir siyasi oluşum yaratmalıyız.

Roni Margulies

## İki DB: Deniz Baykal - Devlet Bahçeli

Sosyalist Enternasyonal üyesi 'sosyal demokrat' parti CHP'nin lideri **Deniz Baykal** milliyetçiliğini artık iflah olmaz boyutlara taşıdı. **Hrant Dink** cinayetinin toplumu ve solu kutuplaştıran sonuçlarından yola çıkan herkes milliyetçilik-ırkçılık ekseninde kendi dünya görüşüne uygun tespitlerde bulundu, bulunmaya devam ediyor.

İrkçı bir cinayet işlendiğinde, üstelik bu cinayetin kurbanı ülkenin en dramatik tarihsel sorunlarından birinin mağduruyorsa, bir ülkenin en büyük sol partisinin liderinden beklenen nedir? Derhal kurbanı ve onun korku içindeki cemaatini sahiplenmektir. Suçluların teşhir edilmesi, yakalanması ve sorumluların yargılanması, cinayetin arkasındaki asıl büyük güçlerin açığa çıkarılması için, elindeki yığınsal ve yasal güçleri de kullanarak, mücadele etmektir. Çünkü sol daima ezilenden, mağdurdan yana tavır gösterir. Tarihsel görevi budur.

Oysa **Deniz Baykal** her şeyden önce saldırıyı bir Ermeni'ye değil, Türkiye'ye yapmış gibi göstermeye çalışmıştır. Türkiye'nin milli çıkarlarının zedelendiğini beyan etmiştir. Azgın faşistler sokaklarda katilin beyaz beresiyle arz-ı endam etmeye çıkmışken, katil cezaevinde alkışlarla karşılanırken, bayrak önünde devlet görevlileriyle hatıra fotoğrafı çektirip 'aslanım' olmuşken, **Deniz Baykal**, ağzından



tükürükler saçarak bağırmakta ve "**Türk milliyetçiliğinin bu milletin çimentosu**" olduğundan dem vurmaktadır.

En liberal köşe yazarları bile, sorumluluklarının farkına varıp 301. maddenin kaldırılmasını isterken, **Deniz Baykal**, çok hızlı ve doğru biçimde katilin 301 olduğunu cenazede haykıran 200 bin insanın karşısına kaya gibi dikilip katil yasa maddesini savunmaktadır. Faşist **Devlet Bahçeli** dahi katile "sefil katil" diyebilirken, **Deniz Baykal**, en azından acılı **Dink** ailesini düşünerek, cenaze törenine bile katılmamıştır.



CHP içinde hâlâ safiyane inançlarla kalmaya devam eden samimi sosyal demokratlar varsa, bu insanlar **Deniz Baykal**'ı devirmeli ya da liderlik sultanı altında azgın bir milliyetçiliğe sürüklenen **CHP** saflarını terk ederek bu adamı **Sosyalist Enternasyonal**'e şikâyet etmeli ve atılmasını sağlamalıdır. Aksi halde, artık yalnızca isimlerinin baş harfleri değil fikirleri ve söylemleri de giderek aynılaştan iki **DB**'den birini böyle bir dönemde tercih etmiş olmanın ağır tarihsel sorumluluğu altında ezilmeye mahkûm olacaklardır.

## Faşistlerle aynı platformu paylaş-ma!

**Hrant Dink** ayrılırken gerçeklerin üstündeki örtüyü de çekip gitti. Yıllarca TV programlarında o sesi duyduk: Ya sev ya terk et! Gavurlar, dönmeler, zengin Yahudiler, Ermeni döller, pis Kürtler, hain Araplar... Konuşmacı kimi zaman **Bahçeli** adlı **Nazi**, bazen küçük **Hitler Ümit Üstündağ** ve bazen de **Hrant**'in katillerinin başı **Yazıcıoğlu** oluyordu. Demokratik rejimde siyaset yapan bu saygın adamlar nasıl da ağzından salyalar akarak öldürmeye hazırlanan katillere dönüşüyor.

Tartışma programlarında vatan-millet-sakarya adlı taşra senfonisini kusarlarken, hemen yanlarında bir başka ses yükseliyordu. Soldan gelen bir arkadaşımız dönüp katiliyle tartışıyor, tartışıyor, tartışmanın sonunda katil meşruluk zırhına bürünerek stüdyodan ayrılıyordu.

**Hrant**'in ardından gördük ki, tartışma, demokrasi, uzlaşma, örgütlenme hakkı, varlık nedeni bizzat bunları yok etmek olan faşist harekete tanınmaz. Onlarla aynı platformu paylaşmayalım, onlara hiçbir platformda söz hakkı tanımayalım.

Faşist fikirler, üç kurşun oluyor, özgürlük, demokrasi, insanlık adına ne varsa alıp götürüyor. Karanlığın sesi kısılmalı ki **Hrant**'in cenazesinde yükselen ses dört bir yanda duyulsun.



# DSİP kadın toplantısı

DSİP 26-27 Ocak tarihlerinde bir kadın toplantısı düzenleyerek üç başlık altında kadınların ezilmesi ve baskı altında tutulması sorunlarını ve buna ilişkin çözüm önerilerini tartıştı. Toplam 35 kişinin katıldığı toplantıda ilk gündemde cinsiyetçiliğin ne olduğu ve cinsiyetçiliğe karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiği, ikinci gündemde kadın hareketi içindeki tartışmalar, üçüncü gündemde ise kadının bugüne kadar haklarını nasıl elde ettiği ve kadının kurtuluşunun nasıl gerçekleşeceği tarihsel örnekleri ile birlikte tartışıldı.

## Cinsiyetçilik nedir, cinsiyetçiliğe karşı nasıl mücadele etmek gerekir?

Funda Baysal

Cinsiyetçilik bu toplumda kadınların ezilmesini devam ettiren ideolojinin biçiminin adıdır. Aslında kadınlar tarih boyunca hep ezilmediler. Bu son 6 bin yıldır geçerli olan bir durum. Üstelik, kapitalist toplumu düşünürseniz, bizim üzerinde durduğumuz dönem, birkaç yüzyıl gibi, daha da küçük bir zaman dilimini kapsıyor.

Kapitalist sistemde, asıl olarak 1700'lü yıllardan itibaren farklı bir aile yapısı oluşmaya başladı. İnsanların çalışmak üzere akın akın fabrikaların olduğu bölgelere gelmesiyle birlikte yeni kentler ve yeni yaşam biçimleri ortaya çıktı. Sermaye birikiminin sağlanması için emek gücüne, yeni işçi nesillerine ihtiyaç duyuldu. Sermaye ya bu ihtiyaçların karşılanması için ayrıca ücret verecekti, ya da bazı toplumsal yapılarla bu ihtiyaçları karşılayacaktı. Tabii ki daha ucuz olduğu için ikinci yolu tercih etti.

Ama asıl mesele çocuk bakımı, yani yeni nesil işçilerin yetiştirilmesi. Kadının bu çekirdek aile içindeki yeri çocuğu doğurmak, büyütme, bakmak ve yeni işçiler arasına katmak. Kapitalizm kadını ev içine hapsetme eğilimine sahip, ama aynı zamanda iş gücüne ihtiyaç duyduğunda kadını evden çıkarıp iş gücü ordusunun içine de katabiliyor.

Fakat bütün bu süreç erkeklerle sermaye arasındaki bir işbirliği, bir anlaşma sonucu işlemez. Aslında bu kurgudan hem erkek işçiler hem de kadın işçi-

"Blair türban takan kadınların ezilmiş, pasif kadınlar olduğunu söylüyor. Ama bir yandan da bizi tehdit olarak görüyor. Evet biz bir tehdidiz. Ama biz El Kaide içinde radikalleşmedik. Biz bu hareket, savaş karşıtı hareket içinde radikalleştik. Selma Yakup

İngiltere Savaşı Durdurun Koalisyonu aktivisti ve Respect Partisi'nden seçilmiş Belediye Meclisi üyesi



ler, yani çalışanların tamamı zarar görür.

Cinsiyetçiliği yenebilmek ancak toplumsal bir değişim yaratmakla mümkündür. Büyük toplumsal değişimleri yaratabilecek tek özne de işçi sınıfı, işçi sınıfının örgütlü mücadelesidir. Ama bu kesinlikle, ortada büyük işçi hareketi yokken, cinsiyetçiliğe karşı mücadele etmeyeceğimiz anlamına gelmiyor. Aksine, bu toplumsal dönüşümün olmasını ve kadınların bu mücadele içinde özgürleşmesini sağlamanın yolu, cinsiyetçiliğe karşı mücadeleyi günlük olarak sürdürmektir.

## Kadın hareketinde tartışmalar ve teoriler

Nurdan Düvenci

Bu toplantıda Marksizm ile feminizm arasındaki temel

tartışma konularını ele alıp incelemeye çalışacağız. Aslında Marksizm ve feminizmin kadın sorununa getirdikleri çözümler farklı olsa da kapitalizmde kadının ezilmesinin karşısında her ikisi de ezilenin, yani kadının yanında saf tutuyorlar.

Feminizmin ana argümanı dünyayı kadınlar ve erkekler arasında bir bölünmeyle açıklamasıdır. Bu bölünmenin, kadınların ezilmesinin nedenini de, erkeklerin kadınlar üzerinde egemenlik kurmakta ısrarlı olması olarak açıklar. Feministlere göre tarih kadınların erkeklerle boyun eğdiği, değişmez, ataerkilli yapıların devamıdır. Kadınlar tarihte kurban durumundadırlar.

Feministlerin bu sonuca ulaşmasını sağlayan en önemli teorilerden bir tanesi ataerkillik teorisi. Ataerkillik sadece feministler değil, 1970'ler ile birlikte sosyalistler tarafından da çok yaygın olarak kullanılan bir argüman. Oysa ataerkillik teorisi bu maddi yapıdan kopuk bir fikirler bütünü ortaya atar. Dolayısıyla ataerkillik denen ya

da kadının ezilmesi denen şey bize her türlü maddi temelden yoksun bir fikirler bütünü olarak anlatılıyor. Ataerkillik teorisinin bir başka sorunu sabit ve statik bir yapı ileri sürmesidir. Halbuki kadınlar feodalizmde bambaşka biçimde yaşıyorlardı, kapitalizmde bambaşka biçimde yaşıyorlar.

Ataerkilliği eleştirirken göz önünde bulunduramamız gereken bir başka nokta, kapitalist sistemi bir bütün olarak ele almaması, yani meta üretimiyle yeniden üretim sürecini birbirinden tamamen koparmasıdır.

Kadının ezilmesinin sorumlusu kapitalizmdir ama kapitalist sistemde kadınların ezilmesinden dolayı kadın ve erkek arasında eşitsiz bir ilişki vardır.

Şiddetle birlikte bunu düşündüğümüz zaman (dayak, tecavüz vs), bu şiddet eylemlerinden tabii ki tek tek erkekler sorumludur. Onun sorumluluğu kapitalist sınıfa ait değildir. Şiddete her zaman her yerde tavır almak gerekir.

## Kadınlar nasıl özgürleşir?

Yıldız Önen

Bu bölümde kadın hareketinin aslında toplumun diğer alanlarında verilen mücadeleye ve edinilen kazanımlara ne kadar bağlı olduğunu tartışacağız. Önemli olan bu kazanımların hangi dönemlerde nasıl bir mücadelenin ürünü olarak elde edildiğini görmek.

Bu dönemlerden ilki Paris Komünü'dür. O döneme ait fotoğraflar bile kadın ve erkeklerin birlikte mücadele ettiğini, kadınların mücadelenin ön saflarında yer aldığını gösterir.

Ancak kadınların somut kazanımlar elde etmesi 1920'lerden sonra olur. Ancak bu kazanımların elde edilmesi için büyük bedeller ödenir. Özellikle 1917 Ekim Devrimi'nde kadınlar sadece oy hakkı elde etmekle kalmazlar, aynı zamanda Rusya'da çamaşır, yemek, çocuk bakımı gibi işler toplumsallaştırılır. Bu, dünyanın başka yerlerindeki hareketlere de ilham kaynağı olur. Fakat devrimin yenilmesiyle bu haklar geri alınır.

İkinci Dünya Savaşı ise kadınların, büyük ölçüde erkekler savaşa gittiği için, iş gücü ordusuna katıldıkları ve cinsel olarak da özgürleştikleri bir dönemdir. Para kazanmaya başlamak kadının başka taleplerde bulunmasına yol açar. Ancak savaşın bitmesiyle, kapitalizmin iş gücü olarak kadına duyduğu ihtiyaç ortadan kalkar ve yine kutsal aile hikayeleri anlatılır.

1960'larda ise siyahların verdiği mücadele ve Vietnam savaşına karşı verilen mücadele kadın hareketinin de gelişmesini sağlar ve kadınlar somut kazanımlar elde ederler. Cinsel özgürlük talebi, sokaklar bizimdir kampanyası, çalışan kadın sayısının artması, eşit işe eşit ücret talebi bu döneme damgasını vuran taleplerdir.

Bugün ise, kadın hareketi henüz somut kazanımlar elde etmemiş olmasına rağmen, içinde bulunduğumuz anti-kapitalist ve savaş karşıtı hareket kadınların politik olarak önünün açılması için büyük olanaklar sunuyor. Kadınlar çeşitli yerlerde bu harekete önderlik ediyor, İngiltere'de Selma Yakup örneğinde olduğu gibi bu hareket ile birlikte politize olup öne çıkıyorlar.

Tüm bu örnekler bize, ancak toplumsal mücadelelerin parçası olan bir kadın hareketinin kazanacağını gösteriyor. Tabii ki asıl büyük ve gerçek dönüşüm toplumsal bir devrimle yani kadın ve erkek işçilerin birlikte, aşağıdan sosyalizmi kurmasıyla mümkün olacaktır.



## Hepimiz insanız

Yüzbinlerce insanın Hrant Dink'in cenazesinde "hepimiz Ermeniyiz" diye yürümesini kabul edemeyenler hepimizin herşeyden önce insan olduğunu kabul edemiyor. Bu nedenle bize öfke duyuyorlar. Öfkeli ama kendi öfkelerinde boğuluyorlar.

Önce bizim de onlar kadar kalabalık olduğumuzu anlamaları gerekir. Sonra biz onlardan daha güçlüyüz. Güçlüyüz çünkü sokağa çıktık. Danıştay cinayeti cenazesinden, Ecevit'in, Türkeş'in cenazelerinden daha kalabalıktık.

Bize dokunmasınlar, kafalarına beyaz bereler giymesinler. Onları daha da fena çarpabiliriz. Asıl önemlisi biz de öfkelenebiliriz.

Ceyhan Ceylan

## Sekterlik ve sol milliyetçilik

Sol saflarda sekterlik yani grup çıkarıcılığı ve sol milliyetçilik elele gidiyor. Birçok grup "hepimiz Ermeniyiz" diyemedikleri için ya cenazeye gelmediler, ya çok sınırlı geldiler. Gelenler de ısrarla sessiz yürüyüşte 40 kişilik güçleri ile slogan atmaya ve mümkün olduğunca "hepimiz Ermeniyiz" dememeye çalıştı. Bu "solcular" hem sekter hem de milliyetçi.

Berrin Tahtacı

## G8 PROTESTOSU Kapitalizmi yıkalım

Cengiz Alğan

## BENCE BAŞKA BİR DÜNYADA

... "Mecliste kaç halk temsilcisi var?", sorusunun tek cevabı "550" olmayacak. Çünkü tabana yayılmış örgütlenmelerden doğan onbinlerce meclis olacak. Örneğin İstanbul'da, benim oturduğum Şişli'ye

Sağlık haktır, satılmaz

# GSS yasalaşmayacak!

## Ümraniye KEG toplandı:

# Bu yasayı püskürtebiliriz!

Neo-liberalizmin en azgın saldırılarından biri olan GSS yasa tasarısı toplumun yeteri kadar bilgi sahibi olmadığı bir konu. Bizim yaşadığımız mahalle yaklaşık 120 bin nüfusu ile Türkiye'nin en büyük mahallesi (Yeni Çamlıca Mah.). Burada tek sağlık ocağı var. Bu bile burada yaşayanlar için bir nimet. Bizim de içinde aktif

olarak yer aldığımız mahalle derneğimiz değişik siyasetlerden ve politika ile uğraşmayan insanlardan oluşan bir dernek.

Güncel politik olaylar üzerine seminerler yapıyoruz. Geçen Pazar günü GSS hakkında KEG olarak düzenleme görevi aldığımız bir bilgilendirme toplantısı yaptık.

Doktor arkadaşımız Erol çok güzel ve oldukça bilgilendirici bir konuşma yaptı. Selahattin yoldaş da dünyadaki başarılı kampanyalar üzerinden örnekler vererek bu mücadelenin kazanılabileceğini vurguladı.

Yaklaşık 50 kişi katıldı. 1,5 saat sürmesi beklenen toplantı katılanların ilgi ve desteğiyle 3 saat sürdü.

Özcan-Bilge

Özellikle neler yapılması gerektiği konusunda herkes hemfikir oldu.

Bu konuda KEG olarak hazırladığımız kitapçıklar çok fazla ilgi gördü ve adeta kapışıldı. İnsanlar yasanın detayını öğrendikçe sorular arttı ve protesto etmek-engellemek için hemen Erol'a eylem takvimini sordular. Gerçekten sonuca dönük bir hareket potansiyeli var. Bu hareketi yüz binlere dönüştürmek mümkün. Onlar bir avuç biz ise milyonlarız. Bu yasayı püskürtebiliriz...

## Akhisar GSS'ye karşı

Akhisar'da KEG'ci arkadaşların organize ettiği Aile hekimliği ve Genel Sağlık Sigortası toplantısı yapıldı.

Sağlıkta dönüşümün toplumda yaratacağı olumsuzlukların aktarılması ile başlayan toplantıya, tatilini Akhisar'da geçirmekte olan üniversite öğrencisi arkadaşların da katkısıyla medikoların kapatılması meselesi ile devam edildi.

Akhisar'da neler yapılabileceği konuşulduğu son bölümde ise, burada örgütlü sendikaları da katarak daha geniş olarak

duyurusunun yapıldığı bir toplantı örgütlemeyi, bu arada etrafımızdaki herkesle sağlık dönüşümü konuşmanın gerekliliğini ve İzmir'de yapılacak 17 Şubat'taki toplantıya da Akhisar'dan iyi bir katılımın sağlanması konuşuldu.

Toplantıdan sonra yapılan sohbette ise Akhisar'daki zeytin üreticilerinin küresel ısınmadan etkileneneceği ve buna paralel bir çalışma yürütülerek de Temmuz'da yapılacak olan küresel ısınma eylemine artı bir katılım tartışıldı.

## Denizli

# Aile hekimliğine direniş

İzmir Tabip Odası'nda Denizli'de aile hekimliğine geçiş süreci ve mücadele deneyimleri tartışıldı. Yaklaşık 100 kadar sağlık çalışanının katıldığı toplantıda Denizli'den gelen 4 hekim geçiş sürecinde yaşananları anlattılar.

Denizli'de aile hekimliğinin tercih edilmemesi için yaklaşık 3 aylık yo-

ğun bir çalışma yapıldığını bu sayede hekimlerin %62'sinin aile hekimliğini red ettiğini, hala çok sayıda bölgenin aile hekimliği olmadığını ancak bu mücadelenin yeterli olmadığı anlaşıldı. İzmir'de sürecin aile hekimliğinin tercih edilmemesi çalışmalarını değil, aile hekimliği uygu-



manın daha başarılı sonuçlar yaratacağının vurgulandığı tartışmanın bir diğer önemli noktası ise İzmir'deki geçişin durdurulması için merkezi olarak (tüm illerden destekli) müdahale edilmesi fikrinin ilk kez bu kadar güçlü bir şekilde dile getirilmesiydi.

İzmir SES bu haftadan itibaren aile hekimliğine geçişi durdurabilmek için eylem takvimini açıklayacak. Başta sağlık ocakları olmak üzere tüm işyerlerinde direniş örgütlemek üzere seferber olacak.

SES'in eylemlerine bütün gücümüzle destek olalım.

da dile getirecek.

Sonunda parkımıza, istediğimiz gibi, daha fazla ağaç dikilmiş olacak.

Bu süreç insana ilk bakışta 'hiyerarşik' ya da 'bürokratik' gibi görünebilir. Oysa, tam tersine, bize hayatımızın her alanında ve her an doğru müdahale hakkı tanıyor. Bugün nasıl yönetiliyoruz? Beş yılda bir yapılan seçimlerde, bize önerilmiş partilerin önerdiği adaylar arasından bazılarını oy veriyor ve beş yıl onların dediklerini yapıyoruz.

Oysa bence sosyalist toplumda üretimin hem örgütlenmesi hem de denetimi kolektif olarak yapılacağı için, elde edilen değer nasıl kullanılacağına da kolektif olarak karar verilecek. Gelirlerin makam arabalarına mı yoksa çocuk parkı ağaçlandırmalarına mı harcanacağına biz 'mahalleliler' karar vereceğiz. Böylece geçen gün görevden alınan sabık Trabzon valisi gibi görevliler altı makam aracının üzerine bir de yeni cip almaya kalkışamayacak.

## sosyalist işçi ne savunuyor?

### Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

### Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez. -Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

### Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

### Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının emiliter, en mücadelecisi kimisi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.



ilişki için:

sosyalistisci@gmail.com



## BM iklim raporu açıklandı

# Küresel ısınma: Vakit yok!

Uzun zamandır dikkatini çektiğimiz küresel iklim değişikliği son günlerde medyada ve yazılı basında geniş yer bulmaya başladı. Haber bültenlerinden eğlence programlarına kadar bu konudaki bilrikişiler konuk ediliyor. Gazetelerde uzunca çevre raporları yayınlanıyor. Geçtiğimiz günlerde gösterime giren **Al Gore** filmi "**Uygunsuz Gerçek**" de oldukça dikkat çekti.

Tüm bu ilginin üzerine yayınlanan BM'nin Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli'nin raporu (IPCC) yaşanan bu iklim değişikliğinin nedeninin insan etkisi olduğunu kanıtlamış oldu.

Bilindiği gibi küresel ısınmaya neden olan sera gazı etkisini en fazla yaratan şey fosil yakıt tüketimi. Bunu hepimizden daha iyi bilen uluslararası büyük şirketler ise enerji politikalarını değiştirmemekte ısrar ediyor, hatta hükümetlere bu konuda baskı uyguluyorlar.

Örneğin Irak Savaşı sonunda Irak'ın petrollerine el koyan BP, Shell gibi uluslararası büyük petrol şirketleri petrole dayalı enerji politikalarından vazgeçmeyeceklerini bir kez daha kanıtlamış oldular.

Şimdi tüm dikkatler küresel ısınmayı görmezden gelenlere, Kyoto'yu imzalamayanlara, suçlu ineklerin gaz çıkartmasına atanlara çevrildi. **Exxon-Mobil** adlı petrol şirketinin bu rapora itiraz etmesi için çeşitli bilim insanlarına yüz bin dolar teklif ettiği ortaya çıktı. Şaşırtıcı olmayan ise bu şirketin yirmi çalışanının **Bush**'un danışmanlarından olması.

Raporda eğer şimdi durumun kötü olduğunu düşünüyorsanız 21. yüzyılda etkiler daha da büyük olacak deniliyor.

### Denizler yükselecek, sıcaklık artacak

Çok ses getiren bu rapora göre, Arktik Okyanusu'ndaki buzulların yüz yılın başına kadar tamamen erimesi, tropikal fırtınaların yoğunlaşması, deniz seviyesinde 28-43 santimetre ve sıcaklıkta 1,8 ila 4 derece artış olası tehlikeler arasında.

Sıcaklığın 1-5 derece artması durumunda karşılaşılabilecek tehlikeler şöyle;

Yılda 300 bin kişi küresel ısınma kaynaklı hastalıklardan can verecek,

50 milyon kişi evsiz kalacak,

dünya üzerindeki bitki ve hayvan türlerinin yüzde 40'ı yok olacak,

550 milyon kişi gıda kıtlığı yaşayacak,

açlık her yıl fazladan 3 milyon ölüme neden olacak,

Himalayalar'daki buzullar tamamen eriyecek.

Küresel ısınmayı yok sayanların açıklamaları küresel ısınmanın gözle görülür etkileri kadar çarpıcı. En büyük özel jet şirketinin patronu küresel ısınmayı durdurma çalışmalarını ilgili olarak: "**Başarıya ulaşmayacak. Eğer insanların daha az uçmasını isterseniz, eğer ekonomik büyümeyi düşürürseniz, yaşam kalitesini düşürmüş olursunuz**" diyor.

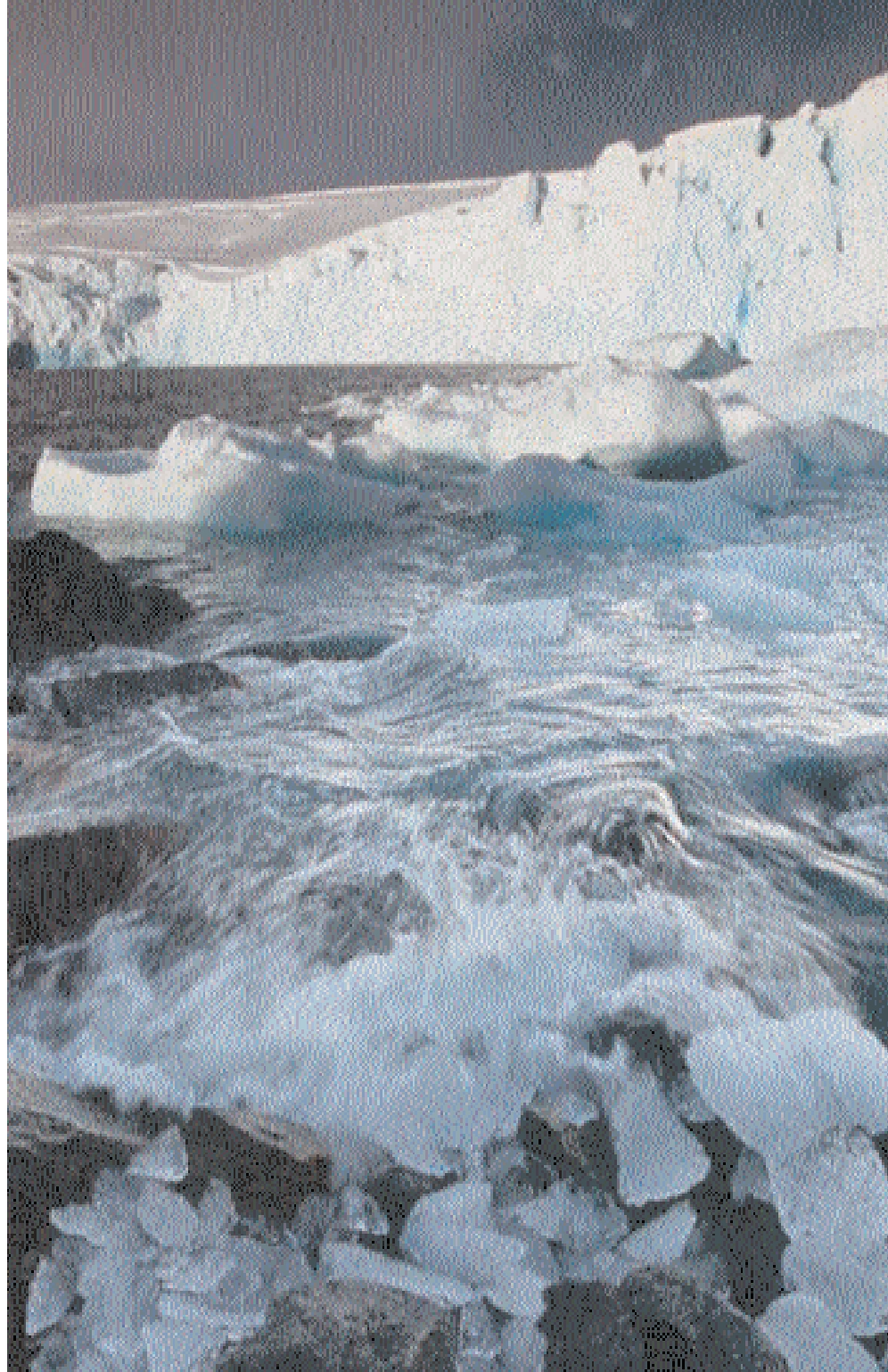
### Harekete geçmeli

Davos'ta toplanan patronların bile gündemine giren küresel iklim değişikliğinin son zamanlarda bu kadar yankı uyandırmasına kimileri 'gelip geçici gündem, yakında herkes unuttur' dese de kuraklıktan nasibini alıp yağmur duasına çıkan köylüler de sebebin küresel ısınma olduğunun farkında.

Tüm bu gelişmeler gösteriyor ki küresel ısınmanın başlıca sorumluları olan ABD ve Türkiye hükümetinin Kyoto'yu imzalaması, Türkiye hükümetinin nükleer enerji çalışmalarına son vermesi için kampanyalara sesimize ses katarak devam etmeliyiz.

**Küresel Eylem Grubu (KEG)** bu konuda sorumluları teşhir etmeye ve toplantılarında bu konuyu tartışmaya devam ediyor. Uluslararası kampanyalarla da bağlantı halinde çalışmalar yürüten **KEG** önümüzdeki dönemde bir dizi yeni etkinlik planlıyor.

**KEG** toplantı ve etkinlikleri tüm çevre aktivistlerine ve küresel ısınma konusunda bir şeyler yapmak isteyen herkese açık.



*Sera gazı etkisiyle her geçen gün ısınan dünyamızda buzullar erimeye devam ediyor. Örneğin geçtiğimiz aylarda Kanada açıklarından kopan 11 bin futbol sahası büyüklüğünde bir buz kütleleri tespit edildi. Isınmanın en büyük sorumlusu ise ABD...*

## KEG eylem takvimi

**Sempozyum:**  
"Sağlıkta Yıkıma Son", 17 Şubat, İzmir

**Çernobil'in Yıldönümü:**  
"İnsan Zinciri", 26 Nisan, İstanbul  
Miting: "Başka Bir Enerji Mümkün",  
28 Nisan, İstanbul-Kadıköy

**G8 Karşılığı Zirve,**  
4-7 Haziran

**Küresel Isınma**  
Miting (Temmuz ayı içinde)

**Küresel Eylem Grubu (KEG)**  
her hafta cuma günü saat 19.00'da  
Karakedi Kültür Merkezi'nde toplanıyor.  
Adres: İstiklal Cad., Bekar sokak, 16/2,  
Beyoğlu

Telefon: 0212 249 17 76

## Rezil oldular!

23 Ocak'ta Hrant Dink'in cenazesinde kimine göre 100 bin kimine göre 300 bin insan "Hepimiz Ermeni'yiz" sloganıyla yürüdüklerinde belki de ülke tarihinin milliyetçiliğe karşı en kitlesel "gösterisi" gerçekleşti.

Milliyetçilik kadar darbe alan bir diğer fikirse milliyetçiliğin yükseldiği iddiası oldu. 301 fetişçi gugukçular birliği, mahkeme önlerine toparladığı beş on kişi ile gösteriler yaparken veya bir avuç faşistin kışkırtması ile linç girişimleri yaşanırken bunlara karşı net tavır almak yerine "milliyetçiliğin yükseldiğini" anlatan fikirler de nasibini aldı.

Bir çok aydın, yürüyüşten sonra "Hrant'ı korumadık, utanıyorum" ve "bu kadar çok olduğumuzu bilmiyordum" açıklamaları yaptılar.

Yürüyüşten sonra, faşist partiler derhal "Hepimiz Ermeniyiz" sloganına saldırdılar. Sloganı Türk milletine hakaret ilan ederek ırkçı açıklamalarına devam ettiler. Kendine vatansever diyen biri vapur kaçırdı. Kuyruğuna basılmış kedi gibi yaygaralar kopardılar.

Fakat, sokağa inebilecek gücü bulamadılar kendilerinde. Ne bayrak provokasyonundaki gibi, ne de Ermeni soykırımını inkâr yasası ertesindeki gibi gösteriler örgütleyebildiler.

Elbette bir günde ne toplumdaki milliyetçi fikirler temizlendi, ne de faşistler yok oldu. Milliyetçilerin sesi çok ciddi olarak kısıldı, faşistler inlerine çekilmek zorunda kaldılar. Bizim, enternasyonalistlerin ise sesi artık çok daha güre.

4 Şubat'ta bunu bir kez daha gördük.

Kızılmacılar, " (Hepimiz Hrant Dink'iz) diyenlere karşı, (Hepimiz Türk'üz) " gösterisini gerçekleştirmeye çalıştılar. 100 binler, "Hepimiz Hrant Dink'iz" diye bağırırken, Kızılmacılar, İstiklal Caddesi'nin kalabalığında eriyen 100 kişiyi zor toparlayabilmışlerdi.

Milliyetçilerden, kızılmacılardan binlerce kez daha güçlü olduğumuzu bir kez daha gördük!